

TIPOLOGIA METAFOREI ÎN LIMBAJUL POLITIC POSTDECEMBRIST

GEORGIANA MONICA TUDORACHE

Universitatea din București

1. Introducere

Metafora nu este doar un privilegiu al poeticului, ea invadează în mod curent practicile noastre discursive. Astfel ea apare în foarte multe tipuri de discurs: poetic, politic, jurnalistic, publicitar etc. În aceste texte, enunțul metaforic cu forța lui perlocuționară contribuie la obținerea unei reacții dorite din partea destinatarului. Ideea că metafora este prezentă în toate tipurile de discurs a constituit fundamentul unei opere-referențiale din lingvistica actuală: *Metaphores we live by* de G. Lakoff și M. Johnson.¹ Ei contrazic teoria conform căreia metafora este un procedeu al imaginației poetice și afirmă că aceasta este prezentă atât în limbajul de zi cu zi, cât și în gândirea și acțiunile noastre: „Cea mai mare parte din sistemul nostru conceptual fundamental este de natură metaforică” (Lakoff, Johnson 1980: 14). Cei doi autori au lucrări următoare care descriu modul în care se structurează câmpurile metaforice în limbajul uzual și încearcă să le explice pe baza unei gândiri de tip metaforic: „Metaforele în limbaj sunt posibile tocmai pentru că există metafore în sistemul conceptual al fiecăruia dintre noi” (Lakoff, Johnson 1980: 16).

2. Rolul metaforei în limbajul politic postdecembrist

Limbajul politic românesc are un caracter dinamic, mobil, deschis la schimbări. În lucrarea de față avem în vedere un limbaj cu tematic politic, transmis prin canale media, condiție definitorie în cazul acestui tip de comunicare.

Discursurile politice au drept scop informarea publicului, dar și influențarea acestuia. Metafora reprezintă o strategie constructivă, care permite referirea la o realitate prin termenii alți, legând între ele mai multe domenii ale percepției și ale experienței.² Putem afirma că metafora are mai multe funcții în limbajul politic, nu reprezintă doar un element pur decorativ. Cu ajutorul ei emiștorul își accesibilizează discursul, aducându-l mai aproape de receptor cu scopul de a convinge, de a manipula. Fenomenele cu un grad sporit de abstractizare sau complexitate sunt înțelese în termenii unor fenomene mai simple. Mecanismul acestor transferuri este metaforic. În acest caz, metafora îndeplinește o funcție denominativă, funcție principală pentru limbajul științific. În limbajul politic, metafora are și o funcție expresivă, ca în limbajul poetic.

Metaforizarea este un procedeu foarte productiv în limbajul politic postdecembrist deoarece îndeplinește principalele funcții ale discursului politic: concizie, expresivitate, persuasiune. Inovația metaforică se regăsește în special în editorialele pe teme politice.

¹ Lakoff, Johnson (1980).

² Duda (2006: 252).

De-a lungul timpului metafora a fost abordat în diferite lucrări, din multiple perspective: *perspectiv gramatical* (metafor substantival, adjectival, verbal, adverbial, exprimat prin participii, implicit și explicit); *perspectiv semantic* (metafor hiperbolic, personificatoare, paradoxal); *perspectiv funcțional* (metafor de elogiare și discreditare); *perspectiv cantitativ* (metafor izolat, cumul metaforic, texte metaforizate în întregime); din *perspectiva vechimii, a uzurii* (metafore vechi, recente și efemere).

Materialul selectat pentru această lucrare se pretează la interpretări din multiple perspective. Fiecare tip de metafor impune o discuție separată. Cu toate acestea, în lucrarea de față vom avea în vedere selectiv, anumite criterii. Corpusul pe care îl vom analiza este alcătuit din texte politice din principalele cotidiene (incluând aici și variantele on-line) și emisiuni politice.

3. Tipologia metaforei

3.1. În textele politice există **metafore recente**, care în timp, datorită frecvenței cu care sunt utilizate, vor fi supuse unui proces de clișeizare, **metafore efemere**, utilizate în anumite perioade sau circumstanțe, dar și **metafore vechi**, banalizate, care pot dobândi noi valențe expresive, în anumite contexte sau prin schimbarea referentului. Astfel, inovația și stereotipia sunt supuse unui permanent proces de interschimbare, condiționat de uzul metaforelor. Black realizează o clasificare a metaforelor după criteriul „prospețimii” sau recurenței în limbaj. Din acest punct de vedere a ajuns la concluzia că metaforele pot fi încadrate în trei categorii: *metafore moarte, metafore adormite sau convenționale* (subdivizate în *clieșe* și *metafore tipice*) și *metafore active sau imaginative* (care pot fi *recente sau originale*)¹.

3.1.1. În cazul *metaforelor recente* referentul este neobișnuit, utilizat în contexte neașteptate cu scopul de a șoca receptorul:

- (1) *Dl. Antonescu vrea respect, vrea să conțeze între **dulci**. E greu de mușcat pentru c*
*adversarii n-au de unde să -l apuce. Dl. Băsescu are deja **un crac fcut zdren** e după*
*ce a încercat să se întâlnească cu **bișonul și lbatic**.* (www.gândul.ro 2009)

În unele exemple apar metafore recente alături de metafore învechite cu scopul de a se evidenția reciproc. „Puterea” acestui exemplu constă în contradicția dintre nou și vechi, dar și în faptul că termenul „manere” face trimitere la Caragiale:

- (2) *Ceea ce nu i-a mai lăsat **Crinului din vale** decât **ansa sudalmei**, a jignirii ca la ușa*
*cortului, renunțănd la **brand-ul** de țins civilizat și cu **manere**.* (EVZ 2009: 4)

3.1.2. Temele de actualitate determină apariția *metaforelor efemere*, care vor dispărea în momentul în care referentul nu mai este „la mod”. Pe baza corpusului studiat am constatat apariția, în ultima perioadă, a unor metafore construite pe baza noțiunilor legate de virusul A/H1N1:

- (3) ***Primul epidemiolog al** rii e contrazis. Guvernul ia vaccin din străinătate.* (G.2009: 4)

Acest metafor poate fi considerat original deoarece este construit pe o structură preexistentă „prima doamnă”.

3.1.3. În limbajul politic postdecembrist apar și *metafore vechi, uzate*, care pot deveni expresive atunci când sunt utilizate în contexte neașteptate:

¹ Black (1962).

- (4) *Cum se explică, atunci, revenirea sa în for la aragazul pe care fierb faptele politice ale zilei?* (J.N. 2009: 2)

Metafora „Cârmaciului”, foarte răspândită în perioada comunistă, este utilizată acum cu scopul de a evidenția fostă profesie a președintelui țării. Ortografierea cu majusculă face înșurubărită trimitere la perioada antedecembristă, deci, implicit la Ceaușescu:

- (5) *El trece drept Cârmaciul care abia a teaptă furtuna ca să o coplească. Numai că în roata cârmei pe care căpt. Băsescu o învârtă pentru public sunt niște spișe putrede care și-ar putea fi fatale electoral.* (www.gândul.ro, 2009)

3.2. În limbajul politic am remarcat existența a trei trepte de metaforizare: **uzuri izolate, cumul metaforic și texte metaforizate** în întregime.

3.2.1. În prima categorie se încadrează în special metaforele învechite, tocite, care apar singure, fără a dezvolta alte expresii figurate. Aceste expresii metaforice curențe, care prin utilizare continuă au devenit rutine, și-au pierdut acel inedit, care caracterizează metafora. Unele nici nu mai sunt percepute ca metafore:

- (6) *Ipostaza de luptător curajos, mergând până la riscul de a pierde scrutinul în confruntarea cu sistemul*” (J.N., 21.10.2009, p.2); „*Constatând că electoratul fostului președinte nu-l votează, Mircea Geoană a trecut peste umilința divergenței și a preluat simbolic tafeta de la Ion Iliescu în ziua depunerii candidaturii.* (EVZ 2009: 4)

3.2.2. În cazul cumulului metaforic există o metaforă-nucleu, care își subsumează alte metafore, de obicei din același câmp semantic. În astfel de structuri intră în special metaforele recente:

- (7) *În fața acestui tren de legi, statutul Parlamentului nu mai e cel de gar, nici măcar de halt. Legislativul pare mai degrabă câmpul gol, strâmb tot de înădărușe ruginite.* (J.N. 2009: 2)

Putem observa cu ușurință modul în care emitorul construiește structura metaforică, bazându-se pe termeni care se depreciază gradat. În toate aceste exemple sunt cumulate metafore aparținând aceluiași domeniu, spre exemplu metafore sportive:

- (8) *De cealaltă parte, Crin Antonescu a fost nesperat de înform, a reușit să se stăpânească și, după ce s-a cămășat dominat de Traian Băsescu la începutul confruntării, a întors meciul. În termeni fotbalistici, l-a bătut pe Jucător cu funduri poarta autobazei și a stat cu funduri pe linia de centru.* (www.jurnalul.ro 2009)

O structură asemănătoare este *metafora filată*, considerată o subcategorie a *metaforelor in praesentia* ce presupune o construcție suprapropozițională. Asemenea construcții metaforice sunt etichetate de Irimescu drept *metafore cumulative*¹. În cazul acestui tip de metafore se remarcă extensia domeniului de aplicare a metaforei cu scopul de a se obține noi expresii metaforice. În limbajul politic exemplele sunt numeroase:

¹ Irimescu (1986).

- (9) *Partidele de stânga, partidele de dreapta sunt toate o apă i-un pământ, o pacoste pentru cetățean, o gâc care trebuie spart.* (www.gandul.ro 2009)

După cum se observă în exemplul următor, metafora filat este o adevărată „cascadă” de expresii figurate care se raportează la același univers referențial:

- (10) *Ion Iliescu e veriga dintre PSD și PCR, legitimitatea de stânga, poate singura a partidului, acoperirea pentru viermuiala din spatelul lui Mircea Geoană, momeala pentru electoratul vârstnic și rural, complicele cuplului conducător Hrebenciuc-Vanghelie, dar nu mai deține un rol principal.* (EVZ 2009: 4)

3.2.3. Textele metaforizate în întregime sunt cele mai atractive și reprezintă gradul cel mai înalt de expresivitate. În cele mai multe cazuri, obiectivul perlocuțional al emitorului este cel de denigrare a adversarului politic, cu scopul distrugerii credibilității acestuia:

- (11) *Am văzut acum câteva zile că viteazul nostru domn Mircea Geoană se plimba liber prin curte, îi dăduse drumul la joacă Hrebenciuc și Vanghelie, umblând prin curte voios, a sărit pe gard și l-a luat gura pe dinainte. A început să strige la Traian Băsescu, a început să latre la câinele cel mare și a spus că vrea o confruntare în orice ora universitară, de exemplu la Cluj. Spre ghinionul lui, câinele cel mare trecea pe uli și l-a auzit și a lătrat scurt: La Cluj, vino mâine! A ieșit gospodarul Viorel Hrebenciuc și a luat iepurașul de urechi și i-a zis: Trece în casă că te mănânc și a plecat la Măcin și i-a transmis lui Băsescu că a glumit, că nu acum, alt dată.* (www.ziua.ro 2009)

3.3. În textele politice analizate există **metafore de elogiere și de discreditare**, observându-se o preferință clară pentru cea de-a doua categorie. În cazul metaforelor de elogiere am întâmpinat dificultăți în găsirea unor exemple relevante. Acest lucru se datorează poate faptului că discursurile politice analizate fac parte din campania electorală pentru alegerile prezidențiale, iar „actorii” politici sunt poate mai înrânceniți și duri în exprimare, la adresa adversarilor. În schimb, metaforele de discreditare abundă, iar problemele ridicate au fost cele legate de realizarea unei selecții pertinente. Aceste metafore nu sunt utilizate arbitrar, ele au rolul de a susține argumentația, de a influența publicul. Fără a fi subiectivi, putem afirma că, foarte multe din metaforele de discreditare sunt construite la adresa președintelui în exercițiu:

- (12) a. *„Profesorul de analfabetism, minciună și cinism prezintă zilnic lecția de analfabetism, minciună și cinism”* (J.N. 2009: 29)
b. *„Cobra prezidențială se mișcă hipnotic prin fața lui”* (J.N. 2009: 2)
c. *„Acestea sunt doar câteva dintre argumentele raționale ale fricii colective pe care ar fi trebuit să le invoce, dacă ar fi în stare, contracandidații nocivului”* (J.N. 2009: 5)
d. *„Îndemânicul om al lichidelor tulburi dovede că nici nu tie Constituția”* (J.N. 2009: 2)

Întâlnim și metafore legate de ceilalți oameni politici, care sunt în centrul atenției în momentul de față:

- (13) a. *Victoria în alegerile a domnului Oprescu ne-ar arunca și mai adânc în trecut, am redeveni copii de coală primară, dacă nu ajută toare pentru că l-am votat pe Pinocchio președinte* (www.gandul.ro 2009)

- b. *Mircea Geoană i-a luat rolul de mardeia încasator, încercând să-i conserve procentele pe care i le asigură partidul.* (www.gândul.ro 2009)

Toate acestea sunt de fapt *metafore-rico eu* (atac la persoană). O categorie extrem de expresivă este cea a metaforele negate, care au rolul de a scoate în mai mult în evidență trăsăturile negative ale politicianului:

- (14) *Sistemul nesimțit are un preedinte împotriva României: Traian Băsescu! Obsedat de putere, se comportă nu ca un ef de Stat, ci ca un ef de trib – tribul EBA–Elena Udrea–PD-L* (pliant electoral Crin Antonescu).

Multe din metaforele depreciative sunt construite pe baza profesiilor anterioare ale oamenilor politici:

- (15) a. *Românii i-au pierdut zâmbetul. Chirugul Cu țit Vesel vrea să-i facă și zâmbesc din nou.* (www.gândul.ro 2009)
b. *Imagina împămențită a vaporeanului Băsescu este cea a conducătorului pentru momente de criză: mână forte, sânge rece, cojones etc. El trece drept Cărmăciul care abia a teaptă furtuna ca să-o coplească. Numai că în roata cărmei pe care cpt. Băsescu o învârtă pentru public sunt niște spini putrede care i-ar putea fi fatale electorale*” (www.gândul.ro, 2.11.2009)

3.4. În limbajul politic actual abundă metafore din cele mai variate domenii, un criteriu de clasificare fiind reprezentat de domeniul-sursă.

3.4.1. Una din seriile foarte bine reprezentate este cea a *metaforelor sportive*. Preferința pentru acest domeniu se poate explica prin accesibilitatea lui, prin faptul că pentru cititor sportul este un domeniu familiar. În limbajul politic actual exemplele sunt numeroase:

- (16) a. *De data aceasta jucătorul a respectat regulile Constituției.* (R.Tv. 2009)
b. *Mingia se află acum în terenul președintelui Băsescu.* (A.3 2009)
c. *Este ultima sută de metri pentru echipa Croitoru.* (R.Tv. 2009)
d. *Vino încoace în turul 2 să-i dau eu 5-0 la pauză!* (A.2 2009)

Pe baza corpusului analizat am remarcat frecvența cu care aceste metafore sunt utilizate, acest fenomen explicându-se prin raportarea la realitatea socială. Metaforele nominale și verbale sunt cele care predomină, ele apar rând de multe ori sub forma cumulului metaforic:

- (17) *În confruntarea cu Crin Antonescu, Traian Băsescu a părut obosit, crispat, nervos și nesigur. O umbră palidă a candidatului care în 2004 reușea să pungeze înfailibil în orice duel electoral. Sâmbătă, marele jucător al politicii românești a fost dominat copios de un concurent cotoșit cu anșa a treia în cursa prezidențială.* (www.jurnalul.ro 2009)

Între „sporturile preferate” pentru construirea acestui tip de metafore amintim fotbalul (termenii din acest domeniu fiind foarte cunoscuți de toți receptorii), șahul, pokerul, boxul etc.

3.4.2. O altă categorie de metafore care posedă un grad înalt de expresivitate este cea a *metaforelor din sfera militară sau a conflictelor*. Utilizarea acestor metafore în textele politice se datorează faptului că, în mentalul colectiv, confruntarea armată este prezentă datorită impactului media. Titlurile din zonele de conflict sau chiar filmele de război fac ca această

experiență umană și funcționeze drept reper. În unele exemple metaforele sunt tocite, uzate datorită frecvenței cu care ele apar:

- (18) a. *Prin scandal public, încearcă să creeze un război permanent între cetățean și cetățean, între cetățean și stat.* (pliant electoral Crin Antonescu)
b. *Guvernul declară că un adevărat jihad la adresa prefecților PSD* (J.N. 2009: 4)
c. *Toate partidele au avut dezertori la vot.* (J.N. 2009: 2).

În altele apar metafore originale:

- (19) *E limpede că unui gură-cască într-o politică, prin trăsboiul cu Premierul Coaliției de la Grivco, Mircea Geoană și Crin Antonescu l-au pus în fața Klaus Johannis pe post de tanchetă, îndrumați de Dan Voiculescu și de Sorin Ovidiu Vântu prin portavocele posturilor TV, urcându-i în dosul neamului Dealul Cotrocenilor, feriți de gloanțele Celui din Palat.* (J.N. 2009: 2)

3.4.3. Metaforele animaliere se bazează pe corespondențele dintre animale și oameni politici și se încadrează în special în categoria metaforelor nominale. O observație ce se impune este aceea a diversificării paletei zoologice. Astfel pe lângă metaforele tocite (*dinozaur, lup, rechin*) întâlnim, în exemplele actuale metafore imprevizibile *gugu tiuc, bi on, cioară, dulă, cobra* etc. În unele exemple, întreaga clasă a oamenilor politici este reprezentată de un singur exponent din domeniul animalier, în acest caz metafora fiind explicit :

- (20) *În atunci, treaba manipulatorului politic, care nu e interesat decât de putere, de putere și iarăși de putere, este să-și pună poporul apul mort în potec sau, și mai bine, un ap viu care să poată fi sfârșit, indiferent că e vorba de parlament, partide, de pensionari sau presă.* (www.gândul.ro 2009)

3.4.4. O serie amuzantă și incitantă este cea a metaforelor din domeniul spectacolului, al divertismentului. Acestea mizează pe faptul că sunt accesibile unui public larg, din ce în ce mai atras de acest domeniu. În construirea acestui tip de metafore, emiștorul utilizează termeni din domenii variate care apar în divertismentului: operă, circ, seriale și emisiuni tv, domeniul muzical:

- (21) a. *În realitate, Coaliția de la Grivco a regizat un spectacol electoral de mare succes cu titlul: Dictatorul care nu vrea Premierul dorit de Popor* (J.N. 2009: 2)
b. *Dar primul solist român al fanfaronadei politice este cel pe care l-a primit cordial la Bruxelles.* (C. 2009: 16)
c. *Pentru mulți, clownul mecher, disprețuitor față de reguli, care împroacă vopsea pe reverele celor din jur, e amuzant pentru o clipă. Dar l-am aduce la noi acasă? L-am da exemplul copiilor? Am vrea să trăim încă cinci ani în circul lui?* (J.N. 2009: 2)
d. *Telenovela Premierul dorit de Popor, respins de Dictator, continuă cu episoade tot mai palpitante, difuzate de televiziunile mogulilor de presă.* (J.N. 2009: 2)
e. *Big Brother Traian se arată neputincios și indignat de ceea ce face Little Brother Mircea.* (J.N. 2009: 2). În acest exemplu, pe baza titlului emisiunii se realizează și o corespondență care are rolul de a amplifica efectul metaforei.

Observațiile care se impun sunt următoarele: în cazul acestui domeniu-sursă, majoritatea metaforelor obținute sunt efemere deoarece sunt construite pe baza unor emisiuni

sau seriale difuzate într-un anumit moment. Atunci când nu mai sunt de actualitate, metaforele dispar. O altă observație este legată de ortografierea cu majuscul, datorată apartenenței ei la domeniul spectacolului sau televiziunii.

3.4.5. În limbajul politic actual apar și *metafore construite pe baza unor termeni aparținând domeniului medical*:

- (22) *După ce s-a războit cu fostul său coleg de partid Radu F. Alexandru, care i-a spus că a vorbit cu gura plină despre onoare și libertate, președintele PNL, Crin Antonescu, a spus că respingerea unei **malformații politice**, cum este guvernul Croitoru, este un moment de normalitate.* (C. 2009: 4).

Multe din metaforele medicale actuale sunt construite în jurul candidatului la președinție Sorin Oprescu, fiind legate în mod direct de profesia acestuia:

- (23) *Ce mi-a plăcut în discursul domnului Oprescu a fost altitudinea. **A pus diagnosticul**, dar nu s-a complicat și ne spun prin ce mijloace, cu ce metode, cu ce resurse are de gând să pună în operă **facerea de bine** României.* (www.gândul.ro 2009)

3.4.6. În textele politice analizate am identificat o categorie de *metafore construite pe baza unui limbaj familial*, cunoscut tuturor destinatarilor. Cele mai multe sunt metafore nominale:

- (24) a. *Primul moment de campanie unită l-a constituit folosirea primarului de Sibiu, Klaus Johannis pe post de **bât electoral** împotriva lui Traian Băsescu.* (J.N. 2009: 2)
b. *Au urmat alte și alte ieșiri pe **Strada Mare ale celor două surate**, înându-se de mijloc, Mircea Geoană și Crin Antonescu: propunerea cu primarul de Sibiu, că dărează guvernului Lucian Croitoru.* (www.jurnalul.ro 2009)

3.4.7. *Metaforele având ca sursă elemente din universul didactic* au de cele mai multe ori o conotație negativă în discursul politic. Frecvența acestui tip de metafore se explică prin faptul că școala este un domeniu familiar, bine înțeles și înconștient în conștiința publică:

- (25) a. ***Profesorul de analfabetism**, minciuna și cinismul **predă zilnic lecția** lui de analfabetism, minciuna și cinism.* (J.N. 2009: 2)
b. *Guvernul Boc are încă **o restanță**. **Legea Educației naționale l-a sat corijent** la Constituție.* (www.gândul.ro, 2009)

3.4.8. Mai rare, dar foarte atractive pentru destinatari sunt metaforele care au ca punct de plecare o legendă, am putea să le numim *metafore mitologice*. Acestea se bazează, în principal pe principiul corespondenței și presupun un lector avizat pentru a putea fi decodate:

- (26) *Dacă faptele ei concrete pe frontul propriii neamului nu au depășit limitele unor anchete personale, iar ale lui au depășit doar limitele Constituției, relația lor a intrat în **legendă**. Și **legenda a devenit mit** în **Olimpul dâmbovițean** când ea a fost supranumită **Elena din Troia**, iscând războiul politic de patru ani, iar el a intrat în istorie drept **Zeus din Cotroceni**, care i-a pus partidul și guvernul la picioarele ei încălate cu pantofi Jimmy Choo* (J.N. 2009: 4).

Aceste metafore cunoscute depreciative și apar sub forma unor texte metaforizate în întregime.

4. Concluzii

Dup cum am remarcat, în limbajul politic actual metaforele abundă și au un rol dublu: explicativ și decorativ, reuind astfel să informeze publicul, dar și să-l seducă, să-l inducă anumite idei, opinii. Prin utilizarea construcțiilor metaforice informațiile, cunoscute în ele de natură abstractă sunt mai ușor de percepute prin raportarea la experiența empirică a fiecăruia.

Rodica Zafiu (2001: 52) constată existența unui abuz metaforic în discursul politic, fapt care poate duce la o alterare a funcțiilor pe care figura ar trebui să le dețină într-un astfel de limbaj. Metaforele din textele politice sunt variate, dar totuși supuse unui inevitabil proces de clișeizare, datorită frecvenței cu care sunt utilizate. Metaforele clișeizate au însă avantajul de a constitui puncte de plecare pentru adevărate cascade de expresii figurate, ce se raportează la același univers referențial.

SIGLE

A.2 – „Antena 2”
A.3 – „Antena 3”
C – „Cotidianul”, cotidian
EVZ – „Evenimentul zilei”, cotidian
G – „Gândul”, cotidian.
J.N. – „Jurnalul Național”, cotidian
R.L. – „România liberă”, cotidian
R.Tv. – „Realitatea TV”

SURSE

„Cotidianul”, 2-13 noiembrie 2009
„Evenimentul zilei”, 2 noiembrie 2009
„Gândul”, 5 noiembrie 2009
www.gandul.ro, 2 octombrie-20 noiembrie 2009
www.jurnalul.ro, 15-17 noiembrie 2009
„Jurnalul Național”, 26 august-4 noiembrie 2009
pliant electoral Crin Antonescu
„România liberă” 27 octombrie 2009
www.ziua.ro, 14 noiembrie 2009

BIBLIOGRAFIE

Bidu-Vrănceanu, Angela, 2000, „Lexicul social-politic. Precizări semantice și contextuale”, *Revista română de comunicare și relații publice*, nr. 2-3, București, p. 87-95.
Black, Max, 1962, *Models and metaphors: Studies in language and philosophy*, Ithaca, Cornell University Press.
Duda, Gabriela, 2006, „Metafora publicistică”, *Studii și cercetări lingvistice*, 2, LVII.
Lakoff, George și Johnson, M., 1980, *Metaphors we live by*, Chicago, The University of Chicago Press.
Stoichițoiu-Ichim, Adriana, 2006, *Creativitate lexicală în româna actuală*, București, Editura Universității din București.
Zafiu, Rodica, 2001, *Diversitate stilistică în româna actuală*, București, Editura Universității din București.
Zafiu, Rodica, 2007, *Limbaj și politic*, București, Editura Universității din București.

The Typology of the Metaphor in the Post-December Political Language

This work presents a series of different metaphors identified in current political language. The samples were collected from the written press, especially from the editorials on political issues, but also from TV. A lot of this can be explained by the politicians' desire to make an accessible discourse but also to seduce the audience.